

Felsőbagod, 1884. október 1. – Budapest, 1973. augusztus 11.

Szülei a Zala vármegyei Söjtörön és Bagodon 680 hektár földtulajdonnal rendelkeztek. A soproni bencés gimnázium el-végzése után a magyaróvári Magyar Királyi Gazdasági Aka-démián felsőfokú mezőgazdasági szak-képzettséget szerzett, majd átvette a család söjtöri 315 hektáros birtokrészének vezetését. 1918-ban Mezőörsön a Szombathelyi Papnevelde 1150 hektáros birtokát is bérbe vette. A politika iránt érdeklődése a csa-ládi örökség egyenes folytatását jelentette. Közéleti tevékeny-ségének kezdete a mezőgazdasági érdekképvisele-ti szervezetekben betöltött tisztségeiig nyúltak vissza. Ellenzéki politikai beállítottsága miatt ő is a Független Kisgazdapárthoz csatlakozott, 1936-tól tagja a párt nagyválasztmá-nyának. Bajcsy-Zsilinszky Endre Szabadság című lapjában cikkei je-lentek meg. Írt az egykori soproni diáktárs, Pethő Sándor által szerkesztett Magyarországba és a Magyar Nemzetbe is. Ott ismerte meg Baranko-vics István hírlapírói munkásságát. Dobi Istvánnal a Kisalföldi Mezőgazdasági Kamarában került kapcsolatba, amelynek ő választott tagja, Dobi pedig alkalmazottja volt. 1944-ben a háborús események miatt, és mert lejárt a papneveldével kötött bérleti szer-ződése, visszaköltözött Söjtörre. Az 1945-ös földre-form során 60 kat. hektárt hagytak meg tulaj-donában, ezen gazdálkodott 1949-ig, amikor az utolsó birtokrészét is fel kellett ajánlania a Hahóti Állami Gazdaságnak. A FKGP-hez 1945 után is szoros szálak kötődtek, 1945. november 4-én képviselő-jelöltséget vállalt a párt Zala megyei listáján, de nem került be a törvényhozásba. 1946-ban a párt vármegyei szerve-zetének ügyvezető elnöke, 1947 júniusában pedig egyik társelnöke volt. 1947. augusztus 10-ig felelős kiadója a Független Zala című újságnak, s a lap megjelenésének anyagi terheit is magára vállalta. Nem helyezte a párt érzékelhető balratolódását, ezért képviselőtársaival egyetértve szüksé-gesnek látta egy katolikus erkölcsiségű pol-gári párt létrehozását. Az 1947-es választások előtt csatlakozott a Demokrata Néppárthoz, fontos szere-pet vállalt a párt Zala vármegyei megszervezésében. Maga is elindult a választásokon, a párt Zala vármegyei listájáról bejutott a törvényhozásba. 1949. áprilisban, az Országgyűlés feloszlata után visszavonult a közélettől, de ez sem mentette meg attól, hogy legutolsó házingatlanától is meg-fosszák és kitelepítsék Söjtör szélére. Felesége halála után izgatás címén letartóztatták, kétévi felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték. Szülőhelyét elhagyva a lányához költözött Budapestre, nála élte át a forradalom eseményeit. 1956. november 1-jén a Kossuth Rádióban a Demokrata Néppárt egykori képviselőinek korel-nökeként felhívta volt képviselőtársait a párt újjáalakítására. Bár semmi mást nem tudtak rábizonyítani, 1957-ben internálták, majd három hónapot korábbi felfüggesztett büntetéséből is le kellett töltenie Márianosztrán. Kiszabadulása után teljesen visszavonult a politikai élettől.